

Nowy rząd polski w kompiecie.

CALY SWIAT CYWILIZOWANY UZNAJE SLUSZNOSC STANOWISKA NARODU POLSKIEGO.
NIE LAMENTOWAC — LECZ PRACOWAC I POMAGAC W ZBOZNEJ SPRAWIE.

Spokojna ocena sytuacji

Wskutek straszliwej przewagi liczebnej i technicznej sprzymierzonych, przeciw Polsce, wojsk Rzeszy Niemieckiej i Rosji Sowieckiej, opór wojsk polskich nie mógł trwać dłużej niż miesiąc. Prosty rachunek wykazuje, że tragicznie dla Polski przebieg był nieunikniony. Trzeba wziąć pod uwagę, że Polska

Liczy tylko 35 milionów mieszkanców, podczas gdy Niemcy mają ich 90, a Sowieci aż 175 milionów.

Największe męstwo nie mogło poradzić przeciw tak straszliwej przewadzie. Opór był tym trudniejszy, że Polskę nie broniły góry jak to miało miejsce w innych państwach. Płaski ten kraj nie dawał możliwości należytego oporu przeciw przeważającej potęgze atakujących wojsk zmotywowanych. Polska nie dlatego została pokonana, że wojska polskie były się gorzej od innych, ale z tej przyczyny, że musiały walczyć z siłami ogromnie przeważającymi. Sam Hitler przyznaje, że żołnierz polski bił się z poświęceniem i bohaterstwem.

Państwa sprzymierzone, Anglia i Francja, nie mogły Polsce udzielić należytej pomocy, bo mobilizowanie ich sił, rozproszonych po wszystkich pięciu częściach świata, nie mogło nastąpić w pierwszym miesiącu wojny. Napór aliantów na Niemcy może się uwydatnić dopiero po kilku miesiącach. Dużo upłynie wody w Wiśle, zanim przybędą do Francji wojska z tak dalekich krajów jak: Kanada, Australia, Indie, Południowa Afryka.

Polska wiedziała zgóry, że na

nią będzie skierowany główny nacisk niemiecki i że nie od razu może liczyć na pomoc sprzymierzonych. Mimo to musiała walczyć. Niemożliwe było zgodzić się na żądania niemieckie:

oddania Gdańska i Pomorza.

Naród, który by bez wojny zgodził się na oddanie swojego jedynego dostępu do morza, nie tylko straciłby swoją wolność, ale i szańcił by się na wieki. Słusznie ktoś powiedział:

„Zmartwychwstaje się z pod gronu, nie powstaje się z pod sromu”.

Również na pomoc Rosji Polska liczyć nie mogła. Kraj ten zgadzał się na poparcie nas, ale **kosztem okupowania terenów wschodniej Polski.**

W każdym bądź razie Niemcy drogo okupiły swoje sukcesy. **Obliczają na 215.000 ilości Niemców zabitych i rannych w walce z Polakami.**

Również i Rosjanie ponieśli poważne straty. Zresztą walki podjazdowe toczą się jeszcze w rozmaitych miejscach Polski, i Niemcy oraz Rosjanie ponoszą dalsze straty.

Biorąc pod uwagę powyższą sytuację, nie należy dawać wiary plotkom, rozsiewanym przez wroga Polsce propagandę, głoszącą, niestworzone historie na temat rzekomej słabości oporu polskiego.

Zresztą Niemcy rychło przekonają się na froncie zachodnim, jak Polak bić się potrafi. Czeka ich jeszcze

liczne i bardzo przykre niespodzianki.

Pan Bóg błyskliwy, ale sprawiedliwy.

Finlandia w obronie swej wolności

Sztokholm, 13 — Minister Finlandii w stolicy szwedzkiej, Han-nula, w wywiadzie, udzielonym miejscowej prasie, oświadczył, że kraj jego dziś jest o wiele silniejszy, niż w roku 1920 i że obecny rząd jest zdecydowany odeprzeć siłą wszelkie zakusy do pogwałcenia jego prawa.

Korespondenci szwedzkich pism w Helsinkach donoszą, że w całym państwie fińskim panuje zupełny spokój i zaufanie do rządu, który przedsięwziął środki obrony swego kraju. Dziennikarze zaznaczają, że Finlandia, tak jak i Polska, była zawsze punktem oporu przeciw zalewowi bolszewickiemu.

Ludność jednak z pewnym zacięciem śledzi rezultaty przeprowadzanych rozmów, które odbywają się w Moskwie. Korespondenci specjalnie podkreślają pożyteczność strategię, w jakiej znajduje się wyspy archipelagu Aaland.

Koncentracja wojsk bolszewickich na granicy Finlandii.

Korespondent wojskowy agencji «Reutersa», komentując koncentrację wojsk bolszewickich na granicy Finlandii, pisze, że teraz wyjaśniła się sprawa, dlaczego bolszewicy obrali za miejsce manewrów wojskowych okolice Leningradu. Bolszewicy zgromadzili tu silne oddziały piechoty, kawalerii, tanków i aeroplanów. Wojska te są zaopatrzone w najnowsze uzbrojenie.

Wojsko fińskie składa się zaledwie z trzech dywizji piechoty i jednej brygady kawalerii. Siły lotnicze Finlandii stosunkowo są również nie wielkie, składają się bowiem z 6 eskadr i posiadają zaledwie jedną szkołę pilotów. Lotnicy fińscy są jednak słynni ze swych zdolności.

Sytuacja w Finlandii jest nadal groźna.

Telegramy z Helsingforsu do-

noszą, że wobec groźnej sytuacji, rząd Finlandii postanowił wysiedlać ludność z główniejszych miast. Między innymi — figurują miasta: Helsingsfors, Vibourg, Tammerfors i Aabo.

Wycofanie ludności cywilnej ze stolicy Finlandii.

Jedna czwarta ludności fińskiej będzie wycofana do miejsc bezpiecznych już jutro. Następne serie będą wycyfowane kolejno codziennie. Kola dobrze poinformowane w tej stolicy twierdzą, że obecnie niema motywów do alarmowania ludności i utrzymują, że jest nieprawdą, co mówią o koncentracji wojsk bolszewickich na granicy Finlandii. Możliwym natomiast jest, iż regularne strażce rosyjskie zostaną wzmocnione przez kilka oddziałów.

Jednomyślność w narodzie fińskim.

Wielką jednomyślność narodu wykazało wczoraj społeczeństwo fińskie, gdy delegat Finlandii, Paasikivi przyrzadzie sowieckim, wyruszył do Moskwy. Prezydent Republiki i wszyscy członkowie rządu oraz reprezentanci wszystkich klas przybyli na odjazd delegata. Wierko tłumy zalegały plac przed stacją kolejową, wznosząc z zapalem okrzyki na cześć delegata Paasikivi i członków rządu. W pewnej chwili tłum zaintonował hymn «Usłysz naszą świętą przysięgę».

Możliwości obrony Finlandii.

Duński dziennik «Berlingske Tidende» pisze, iż w rzeczywistości Finlandia posiada zaledwie 3.700.000 mieszkańców, co, w porównaniu z Rosją, jest liczbą znikomą. Mimo to, Finlandia może stawiać skuteczny opór przy ewentualnej napaści bolszewickiej. Kraj ten bowiem pokryty jest tysiącami jezior i w większości zalესiony. Ludność składa się w 81 proc. z fińskich i w 11 proc. ze

szwedów. Cała ludność nienawidzi bolszewików, których wyparła już raz w roku 1918. Wojsko fińskie nie jest liczne, ale zato znakomicie wyćwiczone i uzbrojone w najnowocześniejszą broń wojenną.

Litwa pod całkowitym wpływem Sowieców.

Kowno, 12 — Pod parciem potęgi sowieckiej, mały kraj, Litwa, została zmuszona do podpisania paktu wojskowego z bolszewikami, pozwalając tym samym na utrzymywanie rosyjskich oddziałów wojskowych w punktach strategicznych swego kraju. W zamian za to, litwini mają obietnicę od Stalina, że odda im pewne obszary Polski włącznie z miastem Wilno. Oprócz ztego będzie ustalona granica między Litwą i Niemcami. Litwa znajduje się w trudnej sytuacji wobec narzuconego przymierza z Rosją i mimo podarunku, jaki obiecującej, własna ich wolność jest w niebezpieczeństwie. W wypadku przyłączenia do Litwy części Polski z miastem Wilnem, państwo to będzie znajdować się pod przewagą polskiego elementu i mniejszość polska będzie większością. W ten sposób istnienie narodu litewskiego było by niepewne, gdyż w całej Litwie kwitnie jeszcze polska kultura, z powodu dawnego połączenia się tych dwu państw, który to związek trwał 5 wieków.

PREZYDENT POLSKI przybędzie do Londynu.

Londyn, 12 — Oficjalne komunikaty z Londynu donoszą, że przybędzie do tej stolicy prezydent Polski, Władysław Raczkiewicz, który odwiedzi króla Jerzego VI. Królewska rodzina wyda na cześć prezydenta sprzymierzonego państwa wielki bankiet. Prezydentowi Polski towarzyszyć będzie: minister Spraw Zagranicznych, August Zaleski, który odbędzie konferencję z pierwszym ministrem Anglii Chamberlainem i ministrem Spraw Zagranicznych, lordem Halifaxem, w sprawach, interesujących oba państwa.

Polski ambasador z Moskwy przybył do Finlandii.

Ambasador Polski w Moskwie, p. Grzybowski, przybył ostatnio do Helsinek, gdzie, otoczony przez dziennikarzy fińskich, oświadczył, że wielkie oddziały wojska bolszewickiego, oraz zmotywowane siły — są transportowane w stronę granicy fińskiej.

Hitlerowi nikt nie wierzy.

Londyński dziennik «News Chronicle», w jednym ze swych poważnych artykułów, pisze: «Jeżeli Hitler pragnie rozmowy o pokoju, to najpierw musi on spełnić wiele czynów, które przywróciły by mu wiarę w jego słowo. Są to następujące czyny, które by mogły odnieść wrażenie dodatnie na korzyść Hitlera. Pierwszym z nich jest: natychmiastowe wycofanie wojsk niemieckich i tajnej policyjnej policji tak zwanej Gestapo z Polski, Czechosłowacji i Austrii. Oprócz tego — musiał by dać gwarancje pozytywne, że opinia świata będzie rozstrzygać w dyskusjach, które się prawdopodobnie wywiążą na konferencji między narodowej, proponowanej przez Hitlera. Wreszcie Hitler powinien wpłynąć na Stalina, by ten wycofał swe wojska z Polski, jak również musiał by zapłacić wszelkie odszkodowania, z powodu napaści na Polskę».

Angielskie Imperium nie chce pokoju proponowanego przez Hitlera.

Rząd brytyjski zwrócił się do angielskich dominów w sprawie wydania swoich opinii na proponowany pokój przez Hitlera. Mimo całkowitej tajemnicy, zachowanej w tej sprawie w sferach oficjalnych, wiadomo już jest, że rząd kanadyjski oświadczył, iż nie zgadza się absolutnie na propozycję Hitlera.

Odezwa premiera Sikorskiego

Paryż (Havas) — Prezes Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej, generał Władysław Sikorski, skierował w imieniu własnym i rządu następujące oredzie do narodu Polskiego:

«Polacy! W imieniu Rządu Rzeczypospolitej i w imieniu całego Narodu, oświadczam uroczystie przed światem, iż zostały pogwałcone najświętsze prawa ludu i jego terytorium i że nigdy nie zgodzimy się, my, i nasi sprzymierzeńcy i przyjaciele, na podział Państwa Polskiego.

Ludu Polski! obrońcy Ojczyzny polegli na polu chwały, bohaterowie Warszawy, Modlina, Westerplatte i Helu, legioniści żołnierzy poległych przy wykonywaniu swoich obowiązków względem Ojczyzny, którzy pozostali nieznanymi! Przysięgam Wam, że wypełnię mój obowiązek, jak mi nakazuje honor, jeśli żołnierze, Polacy i Bóg pomogą mi i zrozumieją mnie. Oświadczam w imieniu moim i moich kolegów w Rządzie, że dla nas nie istnieje inny cel, jak tylko odbudowa Polski, godnej Was, Polski wielkiej, jednakowej i sprawiedliwej dla wszystkich swoich obywateli.

Zobowiązania, zaciągnięte w stosunku do Polski przez wielkie mocarstwa zachodnie, będą dotrzymane. Szlachetni sprzymierzeńcy nie ustają w wspólnej walce przed osiągnięciem ostatecznego triumfu, wolności i prawa. I Polska wyjdzie z tej walki wzmocniona aby przetrwać wieki i wieki. Wojsko polskie pod wzornym dowództwem będzie toczyć w dalszym ciągu walkę na ziemiach Francji w obronie swojej Ojczyzny. I spełni tę misję historyczną, broniąc aż do ostatniego człowieka naszej wiary, naszego honoru i wolności i wiecznych praw Państwa Polskiego do niepodległości.

Duchy bohaterów, którzy padli na polu chwały, zrywają was, abyście mogli uczynić niezwykłym nowe wojsko polskie w walce, przedsięwziętej w obronie naszych najświętszych praw.

DALADIER W ODPOWIEDZI NA MOWĘ HITLERA.

Z Paryża donoszą: «Szef rządu węg, by uznać podbite kraj pol-francuskiego, Daladier, przemawiał». My jednak — mówi dalej — jąc przez radio w odpowiedzi na Daladier — nie jesteśmy zadowolonymi Hitlera, powiedział, że cały leni. Oświadczam w imieniu całego narodu francuskiego, że będzie znał streścić w następujących słowach: «Opanowałem Polskę i narazie jestem zadowolony. Teraz mogę gwarantować, przestrzeganie prawa żemy zwołać konferencję pokoju i wolności».

WRAŻENIA WYWOŁANE MOWĄ DALADIERA.

Telegramy z Paryża donoszą: deklaracje pierwszego ministra są kategoryczne i odrzucają wszelkie propozycje Hitlera. Dzienniki zaś zaznaczają, że Chamberlain zrobiłby mowy o pokoju, ponieważ

TRANSPORT WOJSKA I BRONI Z ANGLII DO FRANCJI.

Londyn, 12 — Brytyjski minister wojny, Hore Belisha, przemawiając w izbie gmin, oświadczył, że wojska ekspedycyjne z Anglii zasilała stopniowo armię francuską. W przeciągu 5 tygodni, Anglia przetransportowała do Francji 158.000 żołnierzy, 25.000 różnych wozów mechanicznych, zaopatrzonych w najnowszą broń i obsługę. W czasie, kiedy Niemcy walczili w Polsce, Anglicy przesyłali wojska przez kanał La Manche

bez jakichkolwiek przeszkód. Obecnie już jest pod bronią w Anglii 1.000.000 ludzi; liczba ta rośnie z każdym dniem, gdy jednocześnie dalszy transport wojsk do Francji nie ustaje. Dzięki sile floty angielskiej, transporty wojsk odbywają się bez większych przeszkód. Dotychczas nie zanotowano żadnego poważniejszego wypadku. Angielskie wojska w Francji idą natychmiast pod komendę sławnego generała Gamelina.

Złudne nadzieje ludności berlińskiej.

Ubiegłej środy lotem błyskawicy rozeszła się po całym Berlinie pogłoska, że zawarto pokój i wojna się już skończyła.

Z ust do ust podawano sobie, że rząd angielski podał się do dymisji i że nastąpiło zawieszenie broni. Inni głosili, że Francja i Anglia zgodziły się na warunki pokojowe, wysunięte w Reichstagu przez Hitlera. Wiadomości te miały nadać jakaś stacja radiowa; tłumy ludności zebrały się przed redakcjami dzienników, dopytując się o dalsze wieści. Niektórzy, na wieść o pokoju, udali się do sklepów i zamawiali trunki, by godnie oblać pokój. W całym Berlinie nastała wielka radość, ludzie wyrażali ogromne zadowolenie. Napiecie umysłów doszło do tego stopnia, że władze niemieckie znalazły się w dużym kłopotcie, jak zaprzeczyć pogłosce. Urzędowa radiostacja niemiecka musiała podjąć się tego trudnego, zaprzeczającego urzędowo, że pogłoski o pokoju są przedwczesne i fałszywe. Ludność niemiecka, którą przywódcy nazizmu ludzili, że skoro tylko dokonają podboju Polski, nastąpi pokój, doznała wielkiego rozczarowania.

Ujawnia się niezadowolenie w Niemczech.

Wiadomości o ogromnych depozytach pieniężnych w różnych bankach zagranicznych kilkudziesięciu najwzrostszych dyktatorów nazizmu, dotarła do szerokiego mas i wywołała wielkie niezadowolenie w narodzie niemieckim.

W związku z tym — wiele osóbistości wojskowych z południowych okolic Niemiec wysłało do Hitlera prośbę, by powołał specjalną komisję do zbadania zarzutów, stawianych owym przywódcom. W podaniu tym, autorzy podkreślają, że było by niesłusznym wymagać od żołnierzy niemieckich, by oddawali swe życie w obronie ojczyzny, gdyby tymczasem szefowie nazizmu czekali tylko na pierwszy znak niepowodzenia nazizmu, ażeby uciec zagranicę, okradając przy tym naród, zrzucony na rękę wojny.